మృత్యుపీఠి మందిరం

'కీ' శివన్

శ్రీహరి కోమల్ని తీసుకుపోయాడు. కాదు ఆమే శ్రీహరిని తీసుకెళ్ళింది.

"ఆ స్నేహాన్ని మొదట్లోనే వరికేయమని గోలపెటాను."

"ఈ వూరొచ్చినప్పట్నించీ మొదలైందట వ్యవహారం"

"డాక్టర్లూ అనుమానంగానే చెప్పేరు...."

"వయసు .... వయసు.... శ్రీహరి వయసులో వున్నాడు. పెళ్ళి కాలేదు....తల్లి తండ్రీ యెవరో....గాలికి పెరిగి ఈ ఊరొచ్చాడు. వాడు రాత్రికి రాత్రే యీ ఘోరం చేశాడు."

"వాడికి లేకపోతే పోయింది....దానికి వుండొద్దూ.... రాజిగాడితో.... బాచిగాడితో.... తోట కృష్ణతో సరసాలాడుతుంటే తప్పించేశామా....ఇంకెక్కడ చూడగలం?"

ఇలాగ ఊరికి నిప్పంటుకున్నట్లు గోలపెడుతున్నారు జనం. ఎవరికి తోచిన విధంగా వాళ్ళు....ఎవరి ప్రజ్ఞావిశేషాలతో వాళ్ళు చిలవలుపలవలుగా చేసి చీమతలకాయను చింతకాయను చేయడానికి చూస్తున్నారు.

పనులన్నీ స్తంభించిపోయాయి....

ఎక్కడబడితే అక్కడ....

పదహారు గదుల మూలరాయి మీద.

సింహాలదేవిడీ ఎదురుగ్గా....

కుర్మారి దిబ్బ అక్కిరెడ్డి రాముల లోగిట్లో. ఇటు కానెమ్మ గట్టు నుంచి అటుపైనాపిల్‌కోలనీ వరకు.

ఒక్క కాముడి ఇంట్లో తప్ప.... ఎందుకంటే– కాముడి వయసు ఏభై దాటి వుంటుంది. అక్కడక్కడ తెల్లబడుతున్న వెంట్రుకలతో బాటు, ముడతలు పడుతున్న శరీరంతో బాటు మనిషి వేదాంతిలా మహానుభావుడిలా అన్నీ తనవరకే అనుకునే బాపతుల్లో తనొకడు.

కాముడికి భార్యా వుంది. ఆమెకీ వయస్సుంది. ఆ వయసుకి మించిన అందమూ వుంది. దాన్ని మించిన ఆకర్షణా వుంది. ఐనా ఆమె అంటే ఆమె సాహచర్యంలో ఆముదం త్రాగిన మొహం పెడతాడు. దానికీ కారణముంది. ఆ కారణం చాలా మందికి తెలుసు. సుబ్బులంటే–

అతగాని ఏకాంత సామ్రాజ్యాన్ని పాలించే అంతరంగిక అప్సరస. ఆమెకీ చాలా అందముంది. ముసలితండ్రి ఆస్తీవుంది. అంతకు మించిన గర్వమూలాంటి వగైరాలూ వున్నాయి. కానీ-

కాముడి చేరువలో అవన్నీ బలాదూర్.

ఇక కాముడు ఇల్లాలు గురించి అతను పది మందితో కాకపోయినా అతని పార్టీ పరివారంతో మందుపార్టీలోనో, చిందుల పార్టీలోనో చెప్పడం ఆమె అతగాణ్ణి ఖాతరు చేయటం లేదట. ఎందుకంటే ఆమె ముట్టుకున్నా, పట్టుకున్నా గొంగళిపురుగులా ముడుచుకుపోతాడట. "అదేదో మాయరోగం"అనేదట మొదట్లో అంతలోనే సుబ్బుల్ని చూసి వుబ్బిపోయే అతగాడితత్వం నెమ్మదిగా గ్రహించి ఇక ఇలా ప్రచారాలు మొదలుపెట్టిందట. ఏమనీ "అతగాడికి అరవతనం....!" అని.

అది అలా వుండగా కోమలి నిజానికి సుబ్బులు కూతురే అయినా....ఈ ఇద్దరిలో ఎవరి కూతురో తెలీకుండా పెరిగింది. కారణం కాముడి పట్టమహిషి కూడా కోమల్ని అంతలా ప్రేమించడమే.

కోమలి అందంగా వుంటుంది వయస్సులోకి వచ్చినకుర్ర వాళ్ళ మనసుల్ని మత్తెక్కించే పాలరాతి బొమ్మలాగ, అకాల వసంతంలో పూసిన తియ్య మామిడి కొమ్మలాగ, చీకటి ప్రపంచంలో ఒక్కక్షణం వెలిగి మెరిసిన విద్యుల్లతలాగ, అందుకుందామన్నా అందని కోరికలాగ కోమలి వుంటుంది.

ఎందుకంటే వయసులోని వాళ్ళకేకాదు–తల నెరిసినవాళ్ళని సహితం చకితుల్ని చేసే లావణ్యం. ఆ వూరినంతా అవలీలగా గింగుర్లేయించగల సగటు విగ్రహం

పెందుర్తిలో పరీక్షలు రాసి వచ్చిన రోజు.... తొలి రోజు

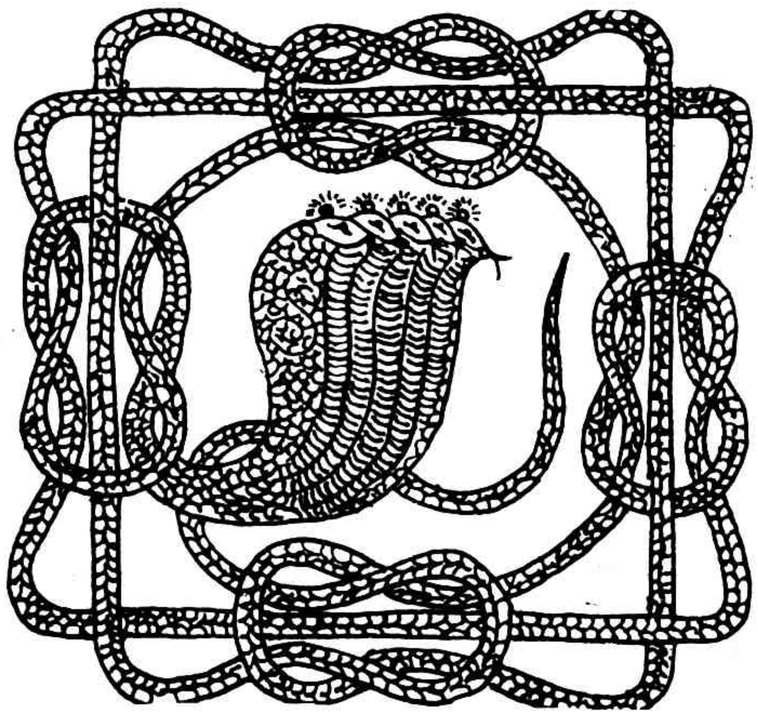

నాగబంధం – సి. హెచ్. నారాయణప్రసాద్, మాచెర్ల

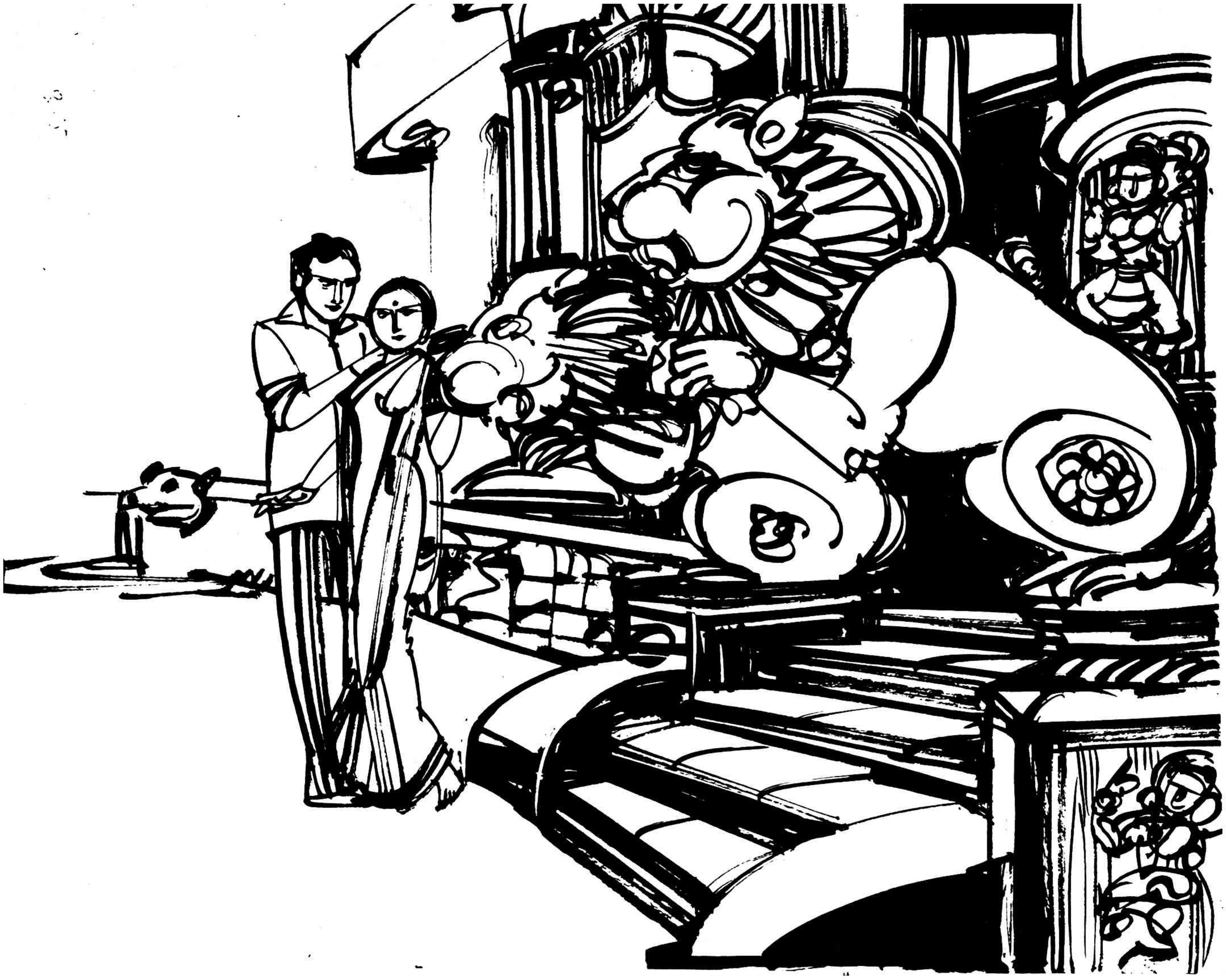

సాయంత్రం బిందెతో అమాంతం సంత బావివద్ద ప్రత్యక్షమైన ఆ అమ్మాయిని చూస్తూ పురూర బిల్డింగు షాపులల్లో సోడాలూ.... డ్రింకులూ సేవించే యాత్రికులేగాక సగటు వర్తకులు ఓ కంట ఆ పగటిచుక్కను గమనిస్తూనే వున్నారు.

అలా నీళ్ళబిందె యెత్తుకుని పదహారు గదులమీంచి వంచాయితీ ఆఫీసు మీదుగా మధ్యవీధి కెళుతుంటే పరిసరాలూ....వాహనాల శబ్దాలూ.... పిట్టల అరుపులూ....పిల్లల ఏడ్పులూ సూపర్ హీరోల కూనిరాగాలూ ...అన్నీ ఏకగ్రీవంగా ఓ క్షణం ప్రపంచమంతా విద్యుత్ ఆగిపోయినట్లుగా....ఆగిపోయి తిరిగి ప్రారంభమయ్యాయి.

ఆ వూరు ఆనందవరం. ఆ వరంలో ప్రజలు అంధకారం లోంచి లేచి వెలుగును సందర్శిస్తున్నట్లు అప్పుడప్పుడే డివైడ్ పోలసీలోంచి బయటపడి డెమ్రక్రసీలోకి అడుగుపెడుతున్నారు. మరి ఆ కాలంలో ఆ వాతావరణమూ అలాంటిదే. చుట్టూ అడివి. తుమ్మచేకు....డిల్లీఫర్....నాగమల్లి నాగజెముడు....తోపులూ.... తువ్వలూ మధ్య....చిన్నవూరు.

వూరి గురించి . వాళ్ళ మంచి చెడ్డల్ని గురించి యెవరైనా నడుం కట్టుకుని వచ్చి బాగుచేయాలని చూస్తే.. ఏ బోధకాలో లేక కడుపు జబ్బులో వచ్చి. అవి వచ్చి రాకముందే ఆ ప్రజానీకం చెప్పే కర్ణకఠోరమైన కబుర్లకు వున్న మనసు అసలే దక్కనట్లు మూడురాత్రులు పూర్తిగా గడవకముందే తిరుగుటపా కట్టేవాళ్ళు.

ఇప్పుడు పూర్తిగా వెలుగు నిండింది. వూళ్ళో.... వూరు పరిసరాల్లో.. తెల్ల పచ్చ సంపెంగ.. అనాస పనస.. వేయి వరాలు.. పున్నాగ చేమంతి అడవిమల్లె పూ పొదరిళ్ళు.. పచ్చ అరటి పంపర పనస.. బొప్పాయి.. జీడిమామిడి . రామాఫలం.. సీతాఫలం పచ్చని పాడివంటల సిరులు విద్యా వివేకం ఐకమత్యం వెల్లివిరిసిన యువజనం ఈ రోజు ఆనందానికీ. హాయికీమహోపశాంతికీ కొడైకెనాల్...కాశ్మీరుల నుండి ప్రజలు ఈ ప్రదేశానికి వచ్చి నివసించాల్సిందే.

అలాంటి పరిస్థితుల్లో వచ్చాడు తను. కోరి మాత్రం కాదు. రావాల్సి ఆ యోగముండి ఆ విధంగా జీవనాధారం కల్పించబడి. విధి నెట్టుకొచ్చి దైవం చేరదీసీ అలాక్కాకపోతే కాలేజీ లేక విద్యాలయాలు వదిలేప్పుడు ఎన్నెన్ని కలలు ఎన్నెన్ని వూహలూ చదివిన చదువు గురించి అందుకోబోయే అర్హత గురించి బ్రతుకు గురించీ భాగస్వామిని గురించీ. ఎలాగో అలా ఆ వూరు వచ్చి వుద్యోగంలో చేరాక ఓ విద్వాంసుడి ఇంట్లో వుండే రోజులో.

కొందరు నేస్తం అన్నారు. కొందరు మేధావి అన్నారు. యూనియన్ వద్దు. యురేనియమ్ వద్దు. పదవీ బాధ్యతలూ వద్దు. నాక్కావలసింది ప్రశాంతమైన వాతావరణం నే భుజించేది సాత్వికాహారం. నే పీల్చేది సుమసౌరభ పరిమళం. నే మాట్లాడేది నిజం. ఈ హృదయ స్పందనకీ భవబంధాలకీ సంబంధం లేదంటే నవ్వారు. కొద్ది రోజులు పిచ్చివాణ్ణి చూసినట్లూ చూశారు.

ఏవి ఏమైనా కొన్ని సలహాలు తీసుకున్నారు.

ఇలాంటి వాతావరణం . సమయం....సందర్భంలో వసంత

సంక్రాంతి

నిరుపేద కుటీలో నిత్యాగ్నిహోత్రపు
మంటలా యవిః భోగిమంట లౌరః

పౌరుషారుణ రేఖ ప్రభవించు తొలిమేలు
కొలుపులా యవిః కోడికూత లౌరః

అయ్యవారికి దండమని మోకరిల్లెడి
విద్దెలా యవిః గంగిరెద్దు లౌరః

తలుపు మాటున డాగి వలపించు పూవింటి
తూపులా యవిః వాలుచూపు లౌరః

భోగిమంటలలో చలి బూదికాగ
ధైర్యసాహసమున లక్ష్మి తాండవింప
విద్యలకు వివేకమునకు విందుసేయు
కలికి ముద్దుల మకర సంక్రాంతి నేడు!

—ఎం.పి. జానుకవి

శుక్లపక్షమీ చంద్రబింబంలా కోమటి పుదయించాక ఆ వూళ్ళో పరిస్థితులూ క్రమంగా మారసాగాయి.

తన వునికినే గమనించే ఓ ముఠా వుందట. తనకైతే ఉదయం లేచి కాలకృత్యాల అనంతరం కొండలరావు హోటల్లో రెండే రెండు ఇడ్లీ తిని కాఫీ త్రాగాక....ఆఫీసు వేళయ్యే వరకూ కాగితం కలంతో కాలక్షేపం. మళ్ళీ సాయంకాలం ఆఫీసు వదిలాక పూల తోట.... ఘాటు రోడ్డూ....కోవెల పరిసరాలూ అవీ ప్రత్యేకంగా కళ్యాణమంటపంలో అవ్వన్న శిల్పి మలచిన రంభా.... ఊర్వశీ, మేనకా నాగకన్యల శిల్పాలూ కప్పస్తంభం. బేడాలో హంసమూలా అక్కడే రామానుజుల వారు గాత్రం చేస్తుంటే హంసలు వచ్చి నాట్యం చేసేవట. రాతిరథం ఉత్తర ద్వారం చంద్రకాంత శిల ఆస్థానం మదన గోపాలస్వామి విగ్రహం భోగమండి గంగుమహారాణి దీపం. ఇవన్నీ తన మనోపేటికలో భక్తి భావాలతో పదిలపర్చుకున్న నిత్య సంచార ప్రదేశాలు.

ఆ రోజెందుకో రూములో వుండటానికి మనస్సంగీకరించలా. వూరు క్రొత్త వూళ్ళోవాళ్ళు క్రొత్త. అయినా ప్రకృతితో సందానమైన ఈ మేధస్సుకు కోయిలరాగాలూ. పక్షుల అరుపులూ. కొండ శిఖరాలూ. కోనలపచ్చదనాలూ ఏవో సంకేతాలిచ్చి పరామర్శించే ప్రియ బాంధవుల్లా అనిపిస్తాయి.

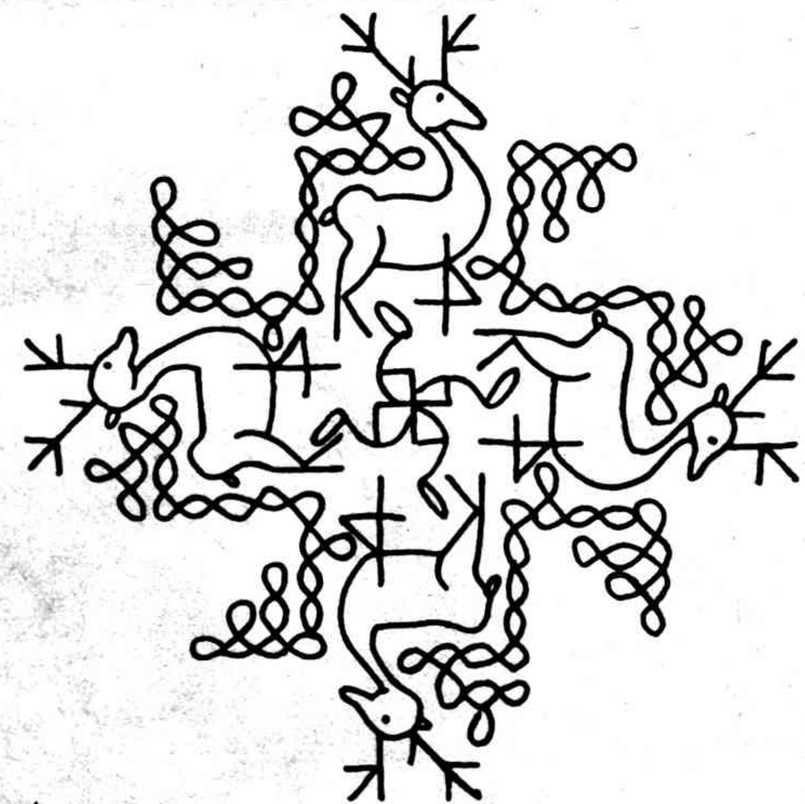

జింకలముగ్గు —దేవతి సీతాదేవి, తెనాలి

ఆ రోజు—

వైశాఖ శుద్ధతదియ రాత్రి సుమారు మూడు గంటల ప్రాంతంలో గంగధారలో స్నానం చేసి శక్తి అమ్మ గోడ వద్ద బట్టలు ధరిస్తుంటే అందరిలో వున్నా ఎందుకో పదే పదే చూస్తూ కావాలనే సంచరించినట్లు తన ముందే అటూ ఇటూ రెండుసారు తిరిగింది ఆమె.

తెల్లచీర. అదే రంగు జాకెట్టు....తల్లో గులాబీ....సన్నగా తెల్లగా నాజూగ్గా పట్టుకుంటే కందిపోతుందేమో అనిపించేంత సుకుమారంగా వున్న ఆమె అందరిలో ఓ ప్రత్యేకత సంతరించుకుని సంచరిస్తుంటే.... వద్దంటూనే వకటీ రెండుసార్లు మసక వెలుగులో కళ్ళు కలిశాక మెరిసిన వెలుగులో స్పందించిన హృదయభావం అంతకుముందు తెలీని/ఆనందానికి గురి చేసింది.

మళ్ళీ కోవెలలో—

చందన విసర్జనం చేశాక....తొలిసారిగా అందిన దైవ దర్శనం. తెల్లని శ్వేతవరాహరూపంలో మల్లెపువ్వులా నిలిచి వున్న శ్రీ వరాహలక్ష్మీనృసింహస్వామివారి నిజరూపదర్శనం చేసుకుని వచ్చి ధ్వజస్తంభం మెట్లుమీద కూర్చుంటే అక్కడికి ఎదురుగ్గా వున్న ప్రసాదాల సెంటరు మెట్లుమీద ఆమె. అదే చూపు అదే భావం. అదే అణకువ....కదలిక.

ఆ రోజు పుణ్యదినం....శుభనక్షత్రాన చూసిన యీ కళ్ళ కవాటాల్లో వెలిగింది ఆ చిరుదీపం.

రాత్రి నిద్రరాక... పగలు తిండి సహించక వకటే ఆలోచన్లు. వారం తర్వాత మళ్ళీ ఆమె కన్పించింది. భాగ్యలక్ష్మి.... కుమారీ మధ్య నడుస్తూ భైరవ గేటుముందు నించి వస్తోంది. హఠాత్తుగా నిలిచిన కాళ్ళు వణికే చేతులతో చేతిలోని బ్యాగును అటూ ఇటూ తిప్పుతూ వేటగాడ్ని చూసి దారులు వెదికే లేడి పిల్లలా బెదురు బెదురు చూపులతో తనకు అల్లంత దూరంలోంచి వాళ్ళతో బాటే నడిచి వెళ్ళి బస్సెక్కింది.

క్షణం మెరిసిన వెలుగు కరువై ప్రశాంతమైన వాతావరణంలో వర్షధారలు ప్రత్యక్షమైనట్లు ఈ కళ్ళల్లో నీటి పొరలు.

వూంతా ఏకమై తనని పంపించివేయాలని చూశారట. తర్వాత కొద్ది రోజుల్లో పరోక్షంగా "వెళ్ళిపో" అన్నారు.

ఎందుకెళ్ళాలి....? వెళ్ళడానికి రాలేదు తను. అదే మాట అన్నాడు వాళ్ళతో.

"ఎందుకెళ్ళాలా.... కన్నందుకు. విద్యా బుద్ధులు నేర్పించినందుకు నీ కన్నవాళ్ళు బావురుమని ఏడవకుండా వుండేందుకు.... పుట్టినవూరు పెరిగిన పరిసరాలూ నీ విషయం మరచిపోకుండా వుండేందుకు.... అందుకెళ్ళిరా. ఏ మాత్రం బ్రతుకుమీద ఆశ వున్నా.... వెళ్ళిపో."

"చచ్చినా వెళ్ళను.... నాకు బ్రతుకుమీద ఆశలేదు."

అని తీవ్రగా సమాధానం ఇచ్చాడు.

"వీడి ధైర్యమేమిటి.... పొగరేమిటి.... వెనకాల బలగం ఏమిటి" ఇవీ ... అంచనాలు.

ఆ రోజు అమ్మవారి గుడిముందుకొచ్చింది తిరువీధి డోలోత్సవం. డోలోత్సవానికి సాక్షాత్తూ హరి.. శ్రీ రంగగిరి దిగి బయల్దేరి వచ్చి అమ్మవారి గుడిముందు వేచివుంటాడు పెండ్లి కుమార్తెను అడగటానికి. ఈ ఉత్సవానికి అటు వేవగుంట.. పెందుర్తి పెదముషిడివాడా.. పధ్నాలుగు పల్లెల జనం తండోప తండాలుగా వస్తారు చూడ్డానికి. ఇసుకేస్తే రాలని జనం. ఆ జనం మధ్య తనూ.. రాధాకృష్ణ.. సీతారామాచార్యుల మంత్రోచ్చారణ.. ఎంత వీనుల విందుగా వుంటుందీ.. తన్మయత్వంలో ఓలలాడిస్తుందీ. దైవత్వానికీ, మానవత్వానికీ మధ్య భక్తిభావాలు పరావర్తనం చేసే ఆ నాదస్వర మాధుర్యం.

"మీ గురించి చాలా విన్నాను. క్షమించి పారిపోకండి.

మీకసలే భయం ఎక్కువట" వులిక్కిపడి చూశాడు. ఆకాశవాణి కాదు ఆమె... ఆమె ... భరించలేని ఆనందం ప్రక్కనే రెండు చేతులెత్తి దేవుడ్ని ప్రార్థిస్తోంది.

అంతలోనే అనుమానం.తననేనా అనే సందేహంపీడీపీడక ముందే చేతిలో అరటిపండు సగం తుంచి తనచేతిలో పెట్టింది.

అలా తనను ఆమె ఆమెను తనూ చూస్తూ తిరుపీధిలో తిరుగుతూ తిరువీధి మధ్యవీధికొచ్చాక వచ్చిన ఆమెఇంట్లోకి చెంగున గెంతి క్షణంలో హారతి పళ్ళెంతో బయటికొచ్చింది. ఆ ఇంటి ముందు రంగు రంగుల ధృవ నక్షత్రం చుట్టూ మందారపువ్వులు నింగినీ ప్రకృతినీ ఆ ముంగిలికి దించినట్లున్న ఆ ముగ్గు జనాన్ని యెంతో ఆకర్షించింది.

"మీకు భక్తి ఎక్కువలా వుంది.... దేవుడి కోసం ఎంత శ్రద్ధ వహించారు" ఎన్నో మాటలు గొంతు కవాటాల్లోంచి రాలేక మిగిలిపోగా వెలువడిన వకే వక్క వాక్యం. అలా కలికాయి కోమలితో మాటలు.

రోజుకి వక్కసారైనా తనను చూడనిదే.... తన మాట వినని దే వుండలేననేది. ఆఫీసుకు వచ్చి టైపు సెక్షన్‌లో వేచి వుండేది. పూల తోటలో.... సంత బావివద్ద.... బుధవారం సంతలో.... శంకరా థియేటర్ వద్ద.... యెన్నో మాటలు.... ఊసులు.

అలాంటి పరిస్థితుల్లో ముందుకి వచ్చింది కోమలి తల్లి సుబ్బులు—

"అమ్మాయిని ఆఫీసు చుట్టూ తిప్పేవరకూ వచ్చావా.... అదెవరో తెలిసే సంచరిస్తున్నావా" నిలదీసినట్లు సింహాల దేవిడీ ముందు దారికి అడ్డంగా నిలుచుంది. ఏమనాలి....ఏమి చెప్పాలీ పట్ట పగలు పట్టిగ్గా ముక్కూ మొహం తెలీని స్త్రీ నిలదీసినట్లు వ్యవహరిస్తే. సిగ్గుతో తలొంచుకొని తప్పుకొనిరావటం మినహా మరేమీ చేయలేకపోయాడు.

అదే రాత్రి—

సమయం ఎనిమిది దాటింది. "కోయిలమ్మ కూయనన్నదీ" ప్రక్కింటి రేడియోలోంచి కమ్మని పాట. తన్మయత్వంతో పాట వింటూ మంచమ్మీద పడుకుంటే తలుపు నెట్టుకుని లోపలికొచ్చింది అలా అమాంతం వూహించని విధంగా తన యాములోకి వచ్చిన కోమల్ని చూశాక మతిపోయినంత పనైంది!

వచ్చి మంచంమీద తన ప్రక్కగా కూర్చుంటూ పరిసర ప్రభావాన్ని విస్మరించినట్లున్న కోమలి నాచురంగు చీర అదే రంగు జాకెట్టు చీకట్లో మెరిసిపోతూన్న కెంపులా మెల్లిగా రెండు చేతులూ చాచి తన తలను చేతుల్లోకి తీసుకుని గుండెలకేసి వత్తుకుంటూ ఏవేవో గొణిగింది. అకస్మాత్తుగా దాడి చేసిన తుమ్మెదల దండు ఝుంకారంలా వున్న ఆమె శ్వాసలు తనలో భయం. ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించాయి. అంతలోనే క్రితం రోజు ఆఫీసులో బి. ఎస్. సూర్యనారాయణ అన్న మాటలు గుర్తుకొచ్చాయి.

"అర్హతలు తెలుసుకుని స్నేహం చెయ్యండి. ఆమెతో మైత్రి మీకు అనర్థానికే" అంటే అర్థం కానట్లు చూశాడు తను.

"వేళకాని వేళ ఇలా రావటం .... వచ్చినా యిలాంటి తొందరపాటు హర్షించదగ్గ విషయంకాదు.

"నీవూ నేనూ కలిసి చేసేది ఏదైనా మంచిదే. 'శ్రీ' వచ్చినా యీ వూరొదిలి వెళ్ళను....నాకు బ్రతుకుమీదే ఆశలేదు. అన్నమాటలకు నే నెంతగానో పొంగిపోయాను.... యీ విధంగా నన్ను నేను అర్పించుకుంటున్నాను...."

మీ కేశ సౌందర్యాభివృద్ధికి కొబ్బరినూనె కంటె అతి ఉత్తమమైనదేది?

కేశవర్ధినిని

చేర్చిన కొబ్బరినూనె

OBM 6119 R/TG

ఔను! మీరు ప్రతి నిత్యమూ తలకు రాసుకుంటూన్న కొబ్బరినూనెలో కొన్ని చుక్కలు కేశవర్ధినిని కలపండి. తల చర్మానికి అంటేటట్టుగా తలకు రాసుకోండి. ఇదే అందంగా తల వెంట్రుకలు పెరగడానికి సాంప్రదాయిక రహస్యము- కేశవర్ధిని. వెంటనే ఒక బాటిల్ కేశవర్ధినిని కొని వాడండి.

కేశవర్ధిని ప్రొడక్ట్స్ (మద్రాసు)
మద్రాసు-600 092

"తరతరాలుగా మా కుటుంబంలో అందరం అయొడెక్స్‌నే నమ్ముకున్నాం..." అంటున్నారు గుమ్మడి.

నొప్పా? బెణికిందా? కండరాలు పట్టాయా? కీళ్ళు పట్టాయా? వీటన్నిటినీ నయం చేసేది అయొడెక్స్. నొప్పిని తగ్గించడం అన్నది అయొడెక్స్ యొక్క లక్షణం. అయొడెక్స్‌ని రుద్దుతుండగానే నొప్పి నుంచి ఉపశమనం కలుగుతుంది. లోపల, రుగ్మతగల పొరలు నయం కావడానికి ముందంతా లోపలికి చొచ్చుకు పోయేందుకు అయొడెక్స్‌ని బాగా రుద్దండి. బాధ తగ్గినా కూడా అదే విధంగా అయొడెక్స్‌ని పదేపదే రాస్తూ వుండండి.

	అయొడెక్స్
ధాతువు (లోపలి పొర) దెబ్బతినడం	✓
నొప్పులు	✓
బెణకడం	✓
కీళ్ళు పట్టడం	✓
కండరాలు పట్టడం	✓
నడుం నొప్పి	✓

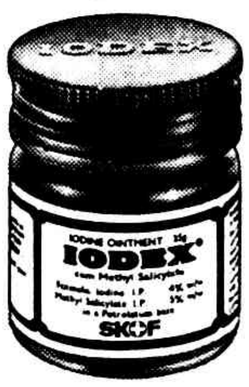

అయొడెక్స్®
మిమ్మల్ని మళ్ళీ చురుకుగా పనిచేసేలా చేస్తుంది.

LINTAS IODEX 71 232 TL

అంటూ అర్థిస్తున్నట్లు చూసింది. ఆ చూపుల్లో ఏవో కోర్కెలు....ఆమె ఆలోచనలు అనుభూతులను ఆశిస్తున్నాయి. కానీ తన జీవనం నీతీ నిజాయితీగా సాగిపోయే యీ జీవన గమనానికి అనుకోని యీ సమస్య గొడ్డలి పెట్టులా అనిపించింది.

"మీరు వెళ్ళండి ఇలా రావటం ఇలా సంచరించటం నాకు నచ్చదు. అంటే క్షణం నిశ్చింతగా చూసి లేచి చీర సర్దుకుని చేతులతో తలను సవరించుకుని ఒక్కసారి నిండుగా చూసి వెళ్ళిపోయింది కోమలి.

తన గుండెల మీంచి పెద్దబరువు దిగిపోయినట్లు హాయిగా వూపిరి పీల్చుకున్నాడు. అదీ కథ.

* * *

ఆ తర్వాత—

తెల్లవారింది. సూర్యుడు చీకటి తెరల్ని చీల్చుకుని చైతన్యాన్ని పంచుకుపోతున్నాడు. "శ్రీహరి కోమల్ని లేపుకుపోయాడు....కాదు ఆవిడే వీడ్ని లేపుకుపోయింది." ఇదీ గోల. వూరి మధ్య రామాలయం ముందు మహాసభ జరుగుతుంది. చుట్టు ప్రక్కల ప్రదేశాలు చాలా సందడిగా వున్నాయి. ప్రఖ్యాత వ్యవహారవేత్త మహానుభావుడు. కాముడి అధ్వర్యంలో సభారంభమైంది.

పోయారు....ఇద్దరూ లేచిపోయారు. అట్టే దూరం పోలేదు. కనుక అందరూ నలుగురూ నాలుగు వేపుల వెళ్తే త్వరగా దొరకొచ్చు.

అంచేత ముందు నలుగురూ నాలుగు వేపులా వెళ్ళండి. పట్నం కబురు పంపండి పేపగుంట పెట్రోలుబంకు మేదరమెట్ట నారాయణాచార్యులు తోపు ఝుణ్ణంగా వెతకండి.

అందరి ఆమోదంమీద కొందరు కొన్ని వేపులకూ, కొందరు కాముడి ఇల్లు వెతకటానికీ ఇంకొందరు శ్రీహరి గది వెతకటానికీ వెళ్ళేరు.

అలా ఆ రాత్రి కోమలివచ్చి వెళ్ళాక ఏ భావమూలేని కల్మషంలేని మనసుతో ఆమెరాకనుగురించి తనపై వ్యక్తపరచిన అనురాగం గురించీ కమ్మని కలలుకంటూ పడుకున్న శ్రీహరి రూములో అర్థరాత్రివేళ నాలుగు ఆకారాలు మిలిటరీ సోల్జర్సు నడిచినట్టు నడుస్తూ వచ్చి ప్రవేశించాయి.

ఆ సమయంలో నిండుపున్నమి వెన్నెల్లో దూరంగా వూరంతా వెండిదుప్పటి కప్పుకున్నట్లుంది.

చల్లని పుష్కరిణిలో తన అందాన్ని తానే చూసుకుని దోబూచులాడుకుంటున్నాడు చంద్రుడు.

చందమామలా చల్లగా నిద్రిస్తున్న ఆ వదనంలో వుత్తేజం.. వూపిరిలో వుల్లాసం వున్నాయి.

చిరకాలంలో కలిగిన చిరస్మరణీయానుభూతులకు అర్థం తెలిసిన రాత్రి అది.

అదే సమయాన మధ్య వీధి ఒక ఇంట్లో కెవ్వుమన్న అరుపు వెన్నెల్లో కలిసిపోయి కొండల్లో ప్రతిధ్వనించి....పుష్కరిణిలో కన్నీటిగా కరిగిపోయి జలజలా ప్రవహించిందే తప్ప ఆ ధ్వనికి ప్రతిధ్వని లేదు.

అదే వూరు....అదే గాలి....అదే వెలుగూ అదే చీకటీ అవే తోటలూ, అవే బాటలూ....ఎన్నో అడుగులు నిత్యం సంచరిస్తున్నాయి. ఆ అడుగుల పుణ్య పాపాల స్పర్శకు అలవడిన ధాత్రిపై నిన్న సంచరించిన రెండు అనురాగ హృదయాల తాలూకు నాలుగు పాదాల గుర్తులు ప్రతి రేణువులో పదిలంగా యుగయుగాలూ నిలిచిపోవాలని ఆశిస్తూ సెలవు.